Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

25. jaanuar 2017[1]

elotsusetaotlus — Tolliliit — Tollivõla tekkimine kauba ebaseadusliku sissetoomise tõttu — Mõiste „võlgnik“ — Kauba ebaseaduslikult sisse toonud juriidilise isiku töötaja — Pettuse või ilmse hooletuse tuvastamine

Kohtuasjas C-679/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Baden-Württembergi (Baden-Württembergi liidumaa maksukohus, Saksamaa) 1. detsembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. detsembril 2015, menetluses

Ultra-Brag AG

versus

Hauptzollamt Lörrach,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud M. Vilaras (ettekandja), J. Malenovský, M. Safjan ja D. Šváby,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitas:

— Euroopa Komisjon, esindajad: L. Grønfeldt ning M. Wasmeier,

olles 26. oktoobri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

1 — Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT 2006, L 363, lk 1) (edaspidi „tolliseadustik“), artikli 202 lõike 3 esimese ja teise taande ning artikli 212a tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud logistikaettevõtja Ultra-Brag AG, kes pakub muu hulgas veoteenuseid Euroopa siseveekogudel, ja Hauptzollamt Lörrachi (Lörrachi kesktollibüroo, Saksamaa) vahelises vaidluses seoses tollivõla tasumisega, mis tekkis kauba ebaseaduslikul Euroopa Liidu tolliterritooriumile toomisel.

Õiguslik raamistik

3 Tolliseadustik tunnistati kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1).

4 Tolliseadustiku artikli 38 lõige 1 sätestas:

„Isik, kes kauba ühenduse tolliterritooriumile toob, toimetab selle viivitamata ja tolli määratud trassi mööda kooskõlas tolli juhistega:

a) tolli määratud tolliasutusse või mis tahes muusse tolli määratud või heakskiidetud kohta;

[…]“

5 Tolliseadustiku artiklis 40 oli ette nähtud:

„Tolliterritooriumile toodud kauba esitab tollile isik, kes tõi selle kõnealusele territooriumile, või kui see on asjakohane, siis isik, kes võtab vastutuse kauba tolliterritooriumile toomisele järgneva veo eest, välja arvatud ühenduse territoriaalvett või tolliterritooriumi õhuruumi läbivatel sellel territooriumil mittepeatuvatel transpordivahenditel veetavate kaupade korral. Kaupu esitav isik viitab kauba suhtes eelnevalt esitatud üld- või tollideklaratsioonile.“

6 Tolliseadustiku artikli 185 lõike 1 esimene lõik sätestas:

„Ühenduse tolliterritooriumilt välja veetud ühenduse kaup, mis on sinna tagasi toodud ja vabasse ringlusse lubatud kolme aasta jooksul, vabastatakse asjaomase isiku taotluse korral imporditollimaksudest.“

7 Tolliseadustiku artiklis 202 oli sätestatud:

„1. Tollivõlg impordil tekib, kui:

a) kaup, millelt tuleb tasuda imporditollimaks, tuuakse ebaseaduslikult ühenduse tolliterritooriumile

[…]

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab ebaseaduslik tolliterritooriumile toomine sissetoomist, millega rikutakse artiklite 38–41 ja artikli 177 [teise taande] nõudeid.

2. Tollivõlg tekib hetkel, kui kaup ebaseaduslikult tolliterritooriumile tuuakse.

3. Võlgnikud on:

— isik, kes kõnealuse kauba ebaseaduslikult tolliterritooriumile tõi,

— isikud, kes osalesid kauba ebaseaduslikus sissetoomises ja kes teadsid või oleksid pidanud teadma, et selline sissetoomine on ebaseaduslik, ja

— isikud, kes kõnealuse kauba omandasid või seda valdasid ja kes kauba omandamise või saamise ajal teadsid või oleksid pidanud teadma, et see on sisse toodud ebaseaduslikult.“

8 Tolliseadustiku artikkel 212a oli sõnastatud järgmiselt:

„Kui tollialaste õigusaktidega nähakse ette kauba soodustatud tariifimenetlus selle laadi või lõppkasutuse tõttu või täielik või osaline vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest vastavalt artiklitele 21, 82, 145 või 184–187, kohaldatakse soodustatud tariifimenetlust või osaliselt või täielikult tollimaksudest vabastamist ka juhtudel, kui tollivõlg on tekkinud vastavalt artiklitele 202–205, 210 või 211, kui asjaomase isiku käitumist ei saa tõlgendada pettusena ega ilmse hooletusena ja see isik tõendab, et muud tingimused soodustatud tariifimenetluse või osalise või täieliku tollimaksudest vabastamise taotlemiseks on täidetud.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

9 Ultra-Brag eksportis 25. mail 2010 mööda jõge Birsfeldenist (Šveits) liidu territooriumile kaks trafot ja kaks rullikut, mis nende kummagi juurde kuulusid.

10 Olles samal päeval, 25. mail 2010 saanud teada, et ühel laeval, mis pidi järgmisel päeval Strasbourgis (Prantsusmaa) peale võtma ja Antwerpeni (Belgia) toimetama ühe turbiini, oli tekkinud tehniline rike, kavatses üks Ultra-Bragi töötaja, kes on raskevedude ekspert ja kes vastutas eksporditehingute teostamise eest, saata sinna laeva, millega veeti neid kahte trafot ja kahte rullikut, ilma et ühte neist trafodest ja kahte juurdekuuluvat rullikut oleks lossitud. Selleks küsis ta kõigepealt Šveitsi tollilt teavet formaalsuste kohta, mida tuleb sellises olukorras täita. Šveitsi toll teatas talle, et lühiajaline reeksport liidu territooriumile ei ole probleem, kuid sellest tuleks teavitada ka Saksamaa tolli. Kuna töötaja autol tekkis tehniline rike, ei jõudnud ta enne Saksamaa pädeva tollibüroo sulgemisaega asjaomast asutust teavitada.

11 Selleks et järgida turbiini lastimise ajakava Strasbourgis, andis kõnealune töötaja 25. mai 2010. aasta õhtul laevajuhile korralduse sõita kõnealusesse sihtkohta koos pardal oleva trafo ja rullikutega. Piiri ületamisel seda kaupa Saksamaa tollile ei esitatud.

12 26. mail 2010 võttis töötaja Saksamaa tolliga ühendust.

13 27. mail 2010 jõudis laev Baseli (Šveits) sadamasse, et seal trafo ja kaks rullikut lossida, jättes turbiini pardale, et see Antwerpeni vedada. Siis tuvastas Saksamaa toll trafo ja kahe rulliku olemasolu laeval.

14 Lörrachi kesktollibüroo määras 9. augusti 2010. aasta imporditollimaksuotsusega Ultra-Bragile trafo ja selle juurde kuuluvate rullikute eest tollimaksu summas 122 470,07 eurot, tuvastamata peale tema muud võlgnikku.

15 Pärast tema vaide tagasilükkamist esitas Ultra-Brag kaebuse Finanzgericht Baden-Württembergile (Baden-Württembergi liidumaa maksukohus, Saksamaa). Ta väitis, et imporditollimaksu ei tule kohaldada, kuna täidetud on tolliseadustiku artiklis 212a sätestatud maksuvabastuse kohaldamise tingimused. Ta kinnitas, et tema tegevuses ei esinenud ilmset hooletust, sest ta usaldas tollivormistuse selleks kvalifitseeritud töötajale, ning ta ei rikkunud tal lasuvat järelevalvekohustust.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et tööandjat võib pidada tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks asjaomase seadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande tähenduses siis, kui teda võib tema tegude alusel pidada kauba ebaseaduslikuks sissetoojaks, tingimusel et tema tegusid võib samastada ebaseadusliku sissetoomisega tema poolt. Kohus märgib, et seda, millistest alustest lähtuvalt tuleb juriidilisest isikust tööandja tegevust analüüsida, ei ole veel käsitletud, eelkõige mis puudutab küsimust, kas arvesse tuleb võtta üksnes juriidilise isiku organite tegevust või tuleb arvestada ka ühe tema töötaja tegevust, mis on ebaseadusliku sissetoomise otsene põhjus, kuna asjaomane töötaja vastutab kaubavedude eest juriidilise isiku siseselt.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb samuti Ultra-Bragi osaluses kauba ebaseaduslikus sissetoomises tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 teise taande tähenduses, arvestades konkreetselt selles sättes nõutud subjektiivset koosseisutingimust, mis nähtub sõnastuse „teadsid või oleksid pidanud teadma, et […] sissetoomine on ebaseaduslik“ kasutamisest. Kohtu sõnul on selle subjektiivse koosseisutingimuse hindamiseks vaja kindlaks teha, kas lähtuda tuleb Ultra-Bragi töötaja või tema organite vaatepunktist.

18 Lõpuks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tuleb analüüsida, kas ilmse hooletuse puudumist nõudev tingimus tolliseadustiku artiklis 212a ette nähtud ilmporditollimaksu vabastuse saamiseks on täidetud, kuna selle hindamisel tuleb lähtuda selle töötaja tegevusest, kes põhikohtuasjas kõne all oleva toimingu tegelikult sooritas.

19 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht Baden-Württemberg (Baden-Württembergi liidumaa maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised kolm eelotsuse küsimust:

„1. Kas tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et juriidilisel isikul tekib tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande kohaselt kauba sissetoojana tollivõlg, kui tema töötajat, kes ei ole tema seaduslik esindaja, tuleb tema töökohustuste täitmise tõttu pidada kauba ebaseadusliku sissetoomise eest vastutavaks?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

kas tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 teist taanet tuleb tõlgendada nii, et:

a) juriidiline isik osaleb kauba ebaseaduslikus sissetoomises (ka siis), kui üks tema töötajatest, kes ei ole tema seaduslik esindaja, on oma töökohustuste täitmise raames võtnud kauba ebaseaduslikust sissetoomisest osa, ja

b) kauba ebaseaduslikus sissetoomises osalenud juriidiliste isikute puhul tuleb subjektiivse koosseisutingimuse „kes teadsid või oleksid pidanud teadma“ hindamisel lähtuda juriidilise isiku moodustanud üksuses asjaomase toimingu eest vastutanud füüsilisest isikust, olgugi et viimane ei ole selle juriidilise isiku seaduslik esindaja?

3. Kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav:

kas tolliseadustiku artiklit 212a tuleb tõlgendada nii, et hinnates, kas asjaomase isiku tegevus on tõlgendatav pettuse või ilmse hooletusena, tuleb juriidiliste isikute puhul lähtuda üksnes juriidilise isiku või tema organite tegevusest või tuleb juriidilise isiku tegevusena käsitada ka tema juures töötava ja oma tööülesannete raames asjaomase toimingu eest vastutanud füüsilise isiku tegevust?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Sissejuhatavad märkused

20 Tuleb rõhutada, et tolliseadustiku artikli 202 lõike 1 punkti a kohaselt tekib tollivõlg kauba ebaseaduslikul sissetoomisel. Vastavalt sellelesamale sättele loetakse kauba sissetoomine ebaseaduslikuks, kui see jäetakse tollile esitamata asjaomase seadustiku artiklite 38–41 sätete kohaselt.

21 Lisaks sellele on tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 sätete eesmärk määrata kindlaks kauba ebaseaduslikult liidu territooriumile toomisel tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavad isikud, lähtudes liidu finantshuvide kaitsmise üldisest huvist.

22 Selleks kirjeldavad kõnealuse seadustiku artikli 202 lõike 3 kolm taanet selle isiku kindlaksmääramist, keda tuleb pidada võlgnikuks tema osalemise tõttu kauba ebaseaduslikus sissetoomises. Esimeses taandes on seega võlgnikuna nimetatud isik, kes kauba ebaseaduslikult sisse tõi, see tähendab isik, kes tavaliselt oleks pidanud tegelema tollivormistusega ning täitma deklarandi kohustused. Teine ja kolmas taane käsitlevad isikuid, kes, olgugi et nad ei olnud kõnealuse seadustiku alusel kohustatud tegelema tollivormistusega, olid siiski ebaseadusliku sissetoomisega seotud kas enne või viivitamatult peale selle toimumist.

23 Neist kaalutlustest lähtudes tulebki esitatud küsimustele vastata.

Esimene küsimus

24 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et juriidilist isikut, kelle töötaja, kes ei ole tema seaduslik esindaja, tõi kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, võib pidada kauba sissetoomisel tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks.

25 Kõigepealt nähtub tolliseadustiku artikli 202 lõikest 3, et liidu seadusandja on soovinud laialt määratleda isikute ringi, keda võib pidada tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks imporditollimaksuga maksustatava kauba ebaseadusliku sissetoomise korral, ja et ta on soovinud ammendavalt määratleda nende isikute kindlaksmääramise tingimused, kes vastutavad tollivõla tasumise eest (vt kohtuotsused, 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, punktid 25 ja 39; 3.3.2005, Papismedov jt, C-195/03, EU:C:2005:131, punkt 38, ning 17.11.2011, Jestel, C-454/10, EU:C:2011:752, punktid 12 ja 13).

26 Lisaks sellele on Euroopa Kohus juba otsustanud, et kõnealuse seadustiku artikli 202 lõike 3 esimene taane käsitleb „isikut“, kes kauba ebaseaduslikult sisse tõi, täpsustamata, kas tegemist on füüsilise või juriidilise isikuga. Seega võib tollivõla eest vastutava isikuna vaadelda sama sätte mõttes iga „isikut“, see tähendab isikut, keda tuleb tema tegevuse tõttu pidada kauba ebaseaduslikuks sissetoojaks (vt kohtuotsused, 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, punkt 26, ja 3.3.2005, Papismedov jt, C-195/03, EU:C:2005:131, punkt 39).

27 Käesolevas asjas tõi eelotsusetaotluses sisalduva teabe põhjal kauba ebaseaduslikult liidu territooriumile laevajuht, kes vedas selle kauba kõnealusel territooriumil asuvasse jõesadamasse, täites isiku korralust, kes oli nende mõlema tööandjaks oleva ettevõtja töötaja ja kes vastutab eksporditehingute eest. Kõnealune laevajuht on isik, kes oleks pidanud tolliseadustiku artikli 40 kohaselt esitama kauba tollile, viidates selles artiklis ette nähtud üld- või tollideklaratsioonile.

28 Kuna laevajuht seda ei teinud, tõi ta kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, mis muudab ta asjaomase seadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande kohaselt tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks.

29 Siiski ei ole asjaolu, et töötaja toob kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, piisav välistamaks füüsilise või juriidilise isiku, kes on tema tööandja, pidamist asjaomase ebaseadusliku sissetoomise tõttu tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande alusel.

30 Sellega seoses tuleb märkida, et kui töötaja toob niisuguses olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, täites talle tema tööandja poolt antud ülesannet ja korraldusi, mille ta on selleks saanud sama tööandja teiselt töötajalt, kes on selleks volitatud oma tööülesannete raames, tegutseb esimesena nimetatud töötaja üksnes oma tööülesannete raames ning oma tööandja nimel ja arvel.

31 Kui aga kauba tõi ebaseaduslikult liidu territooriumile töötaja tööandja nimel ja arvel, tuleb viimati nimetatut pidada isikuks, kes on oma tegevusega selle ebaseadusliku sissetoomise toime pannud (vt selle kohta kohtuotsus, 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, punkt 29).

32 Järelikult võib sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, pidada tööandjat kauba ebaseaduslikul sissetoomisel tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande alusel.

33 Lisaks sellele ei muuda seda järeldust asjaolu, et ei töötaja, kes kauba ebaseaduslikult sisse tõi, ega ka töötaja, kellele ta allus ja kelle korralduse alusel ta tegutses, ei ole selle juriidilise isiku seaduslikud esindajad, kelle heaks nad töötavad, sest kõnealuse seadustiku artikli 202 lõike 3 esimese taande kohaldamiseks selle töötaja tööandja suhtes, kes ebaseadusliku sissetoomise toime pani, ei pea olema täidetud ükski muu tingimus peale selle, et asjaomast tööandjat saaks käsitada „isikuna“ selle sätte tähenduses.

34 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et tolliseadustiku artikli 202 lõike 3 esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et juriidilist isikut, kelle töötaja, kes ei ole tema seaduslik esindaja, tõi kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, võib pidada kauba sissetoomisel tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks, kui see töötaja tõi kõnealuse kauba liidu tolliterritooriumile, täites talle tema tööandja poolt antud ülesannet ja korraldusi, mille ta oli selleks saanud sama tööandja teiselt töötajalt, kes oli selleks volitatud seoses oma tööülesannetega, ja ta tegutses seega oma töökohustuste raames ning oma tööandja nimel ja arvel.

35 Esimesele küsimusele antud vastust arvesse võttes ei ole teisele küsimusele enam vaja vastata.

Kolmas küsimus

36 Oma kolmanda küsimusega küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt seda, kas tolliseadustiku artiklit 212a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et tuvastada juriidilisest isikust tööandja poolset pettust või ilmset hooletust selle artikli tähenduses, tuleb lähtuda mitte üksnes tööandjast endast, vaid talle tuleb omistada ka kõnealuse juriidilise isiku selle töötaja või nende töötajate tegevus, kes vastutasid oma vastavate tööülesannete raames asjaomase kauba sissetoomise eest liidu tolliterritooriumile.

37 Kõnealuse seadustiku artikkel 212a sätestab, et tollialaste õigusaktidega ette nähtud kauba soodustatud tariifimenetlust või täielikku või osalist vabastamist impordi- või eksporditollimaksudest kohaldatakse ka juhtudel, kui tollivõlg on tekkinud sama seadustiku artiklite 202–205 kohaselt, kui asjaomase isiku käitumist ei saa tõlgendada pettuse ega ilmse hooletusena ja see isik tõendab, et „muud tingimused“ soodustatud tariifimenetluse taotlemiseks on täidetud.

38 Mõistet „asjaomane isik“ tolliseadustiku artikli 212a tähenduses tuleb selle sätte sõnastust arvestades mõista nii, et see viitab mis tahes füüsilisele või juriidilisele isikule, keda peetakse tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks kõnealuse seadustiku artiklite 202–205 alusel eelkõige seetõttu, et see isik oma tegevuse tõttu oli kauba liidu tolliterritooriumile ebaseaduslikult sissetooja.

39 Sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb selleks, et hinnata juriidilisest isikust tööandja poolse pettuse või ilmse hooletuse esinemist, lähtuda mitte üksnes tööandjast endast, vaid arvesse tuleb võtta ka selle töötaja või nende töötajate tegevust, kes täites küll oma tööandja antud ülesannet, mille raames nad tegutsesid oma vastavate töökohustuste osas oma tööandja nimel ja arvel, tõid kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile.

40 Samuti tuleb märkida, et asjaolu, et kõnealused töötajad ei ole nende tööandjaks oleva juriidilise isiku organid või seaduslikud esindajad, ei mõjuta järeldust, et käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis nimetatud asjaoludel tuleb juriidilisest isikust tööandja poolse pettuse või ilmse hooletuse esinemise hindamisel arvesse võtta ka nende töötajate tegevust.

41 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale küsimusele vastata, et tolliseadustiku artiklit 212a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et tuvastada juriidilisest isikust tööandja poolset pettust või ilmset hooletust selle artikli tähenduses, ei tule lähtuda mitte üksnes tööandjast endast, vaid talle tuleb omistada ka selle töötaja või nende töötajate tegevus, kes täites küll oma tööandja poolt antud ülesannet, mille raames tegutsesid nad oma vastavate töökohustuste osas oma tööandja nimel ja arvel, tõid kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile.

Kohtukulud

42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1791/2006), artikli 202 lõike 3 esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et juriidilist isikut, kelle töötaja, kes ei ole tema seaduslik esindaja, tõi kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile, võib pidada kauba sissetoomisel tekkinud tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks, kui see töötaja tõi kõnealuse kauba liidu tolliterritooriumile, täites oma tööandja poolt antud ülesannet ja korraldusi, mille ta oli saanud sama tööandja teiselt töötajalt, kes oli selleks volitatud seoses oma tööülesannetega, ja ta tegutses seega oma töökohustuste raames ning oma tööandja nimel ja arvel.**

2. **Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 1791/2006) artiklit 212a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et tuvastada juriidilisest isikust tööandja poolset pettust või ilmset hooletust selle artikli tähenduses, tuleb lähtuda mitte üksnes tööandjast endast, vaid talle tuleb omistada ka selle töötaja või nende töötajate tegevus, kes täites küll oma tööandja poolt antud ülesannet, mille raames tegutsesid nad oma vastavate töökohustuste osas oma tööandja nimel ja arvel, tõid kauba ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile.**

Allkirjad